

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İngiltere silâhlanma programını
bitirirken :

— Dur !..

Canakmadir

H A S A N M E Y V A Ö Z Ü

İŞTİHAHSIZLIK - HAZIMSIZLIK - ŞİŞKİNLİK - EKŞİLİK - BULANTI - GAZ -
SANCİ - MİDE BOZUKLUĞU - DİLPASLIĞI - BARSAK ATALETİ - İNKİBAZ -
SARILIK - SAFRA - KARACİĞER - SIKINTI - SİNİR - HORLAMAK.

ve bütün mide ve barsak rahatsızlıklarında mutlaka Hasan Meyva Özü
istimal ediniz. Mide için her yemekten sonra 1-2 tatlı kaşığı yarım bardak
su içinde ve barsak hastalıklarında her sabah veya gece yatarken aç kar-
nına 1-2 çorba kaşığı yarım bardak su içinde köpürerek içmelidir.

H A S A N G A Z O Z Ö Z Ü

LİMON - PORTAKAL - ÇİLEK - MANDALİNA - AĞAÇ ÇİLEĞİ - ANANAS - FRENK ÜZÜMÜ - SİNALKO -
ŞEFTALİ - MUZ - KAYSI - ARMUD.

nevilerinde olup şekerlidir. Ve meyvaların özlerinden yapılmıştır. HASAN MEYVA ÖZÜ'nün bütün evsafına malik
olmakla beraber mide ve barsak rahatsızlıklarına çok iyi gelir.

Şampanya ve en nefis gazozlar gibi gayet lezzetli olup evlerde ve Avrupada gazinolarda temizliği ve kolaylığı ve
ucuzluğu hasebiyle kullanılır. İngiliz ve İtalyan şerbetlerine tamamen benzer ve onlardan daha yüksek evsafa ma-
liktir.

Yazın sıcak günlerinde hararati en güzel teskin eder. En sıhhi bir mayidir. Mideyi bozan şerbetler yerine mutlaka
HASAN GAZOZ ÖZÜ içiniz. Şişesi kavanoz halinde 25 - 40 - 60 - 100 kuruştur.

NEOKALMİNA BAŞ DIŞ AĞRILARI NEVRALJİ

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz

kalmasını isterseniz

PERTEV

DIŞ MACUNU

kullanınız

PERTEV

DIŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır

ve diş etlerini kuvvetlendirir.

NEZLE, GRİP
BAŞ, DIŞ
ROMATİZMA
ve bütün ağrıları,
kadınların ay san-
cılarını derhal
geçiren

SEFALİNİ
her yerde ısrarla
arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisinde. Taklitlerinden sakınınız

Bay Firuz'un zevcesi Bayan Nuran, daha serin olduğu için, köşkün arka tarafındaki koruluğa çekilmiş, dizinde bir yaprağını bile açıp okumadığı bir kitap, vakit vakit bilek saatine bakarak düşünüyor.

Saat bire çeyrek var!.. Nerede ise kocası gelecek. Onu neden bu kadar helecanla, tehalükle bekliyor? Beş se-ne evlilikten sonra, nişanlısını bekli-yen bir genç kız gibi, kalbi neden böy-le çarpıyor?

Firuzu sevmiyor değil. Lâkin heyecanı ne aşk, ne hasret!... Firuz, bugün, yeni ısmarladıkları balo esvabını getirecek!.

Yoldan geçen otomobillerin korne seslerine kulak kabartıyor, kendi otomobillerinin boru sesini seçmeğe çalışıyor.

Dakikalar geçtikçe Nuranı, endişeler sarıyordu. Saat bire gelmişti. Firuz bu kadar geç kalmazdı. Belki de karısını üzme için otomobile sürat vermemişti.

Oturaktan canı sıkıldı. İhtimal Firuzun işi çıkmış, öğle yemeğine gelmekten vaz geçmişti. Artık onu beklemeyip sofraya oturacaktı.

Hizmetçiye haber verdikten sonra yemek odasına girdi, sofraya otururken Firuz, kapıdan göründü, fakat, eli boştu. Nuranın yüzü sarardı:

— Esvabım?. Esvabım nerede?..

— Ha, bak, acele ile hatırıma gelmedi. Otomobilde unuttum.

— Otomobili garaja çektin mi?

— Yayı. Bahçenin önünde bıraktım.

Nuranın, damarlarındaki kan çekilivermişti:

— Peki ama esvabım!.. Ya çalarlar sa?.. Hizmetçiye göndereyim.

— Karnım çok aç. Hizmetçi evvelâ yemeği getirsin!.

— Öyle ise ben gidip alayım.

— Rica ederim Nuran, böyle saçma şeyler için rahatsız olmakta mana yok... Haydi soğutmadan yemeğini ye!

Nuran, kocasının tabiatını biliyordu, üzerine düşerse, o inadı arttıracak, kavgaya başlayacaklardı. Fakat içi içine sığmıyordu. Lokma boğazında tıkanıyor, elleri titriyor, parmakları çatal, kaşık tutamıyordu. Heyecanını,

Peyami Safa'ya göre : Hakikî san'atkâr

endişesini Firuz'a hissettirmemek için, lâkayt görünmeğe çaballıyor, onunla alay ediyordu:

— Otomobili bahçenin önünde bıraktın öyle mi?. İyi cesaret doğrusu... Üç bin liralık otomobili kime emniyet ettin? Vah, Firuzcuğum, daha hevesini de almamıştın... Burası Allahın dağı, her cins insan geçiyor. Ya bir otomobil meraklısı da geçerse?..

Bunları söylerken gülüyor ve gülerken de zihninden bin bir şey geçiyordu.

Firuz, yemeklerden sonra kahveye pek ehemmiyet vermezken o gün kahvesini ağır ağır, sindire sindire içti. Şezlonga yaslandı, gerindi, esnedi.

Nuran, onun bu lâkaydisi ve inadı

karşısında tınaklarını avucuna batırıyor, ağlamamak için dişlerini sıkıyordu.

Firuz, nihayet kalkmıştı. Bir kanape üzerine attığı ceketini giyerken, lütfen karısına müsaade etti:

— Haydi git, esvabını al.

Nuran, koşar gibi odadan çıkmıştı, Firuz da arkasından yürüdü. Köşkün önündeki kameriyeden geçip kapıya doğru ilerlediler.

Firuz, demir kapıyı açtı ve açar açmaz olduğu yerde mihlandı kaldı: Otomobil yoktu. Yalnız yolun kenarında bir ucu yırtılmış bir paket duruyordu! Hırsızlar, işlerine yaramadığı için olacak, Nuranın esvabını almamış, yere atmışlardı.

Ercümend Ekrem

Yazan : ERCÜMEND EKREM

İki arkadaş Köprü'nün üzerinde birbirlerine tesadüf ettiler:

— Vay Mansur!

— Vay Ulya!

Sarmaştılar, koklaştılar, hal ve hatır soruştular; sonra Mansur izahat vermeğe başladı: Şehbenderlikle bulunduğu Avrupadan avdetle, zengin bir aileye damat olmuştu. Hareminin Bostancı taraflarındaki köşkünde oturuyordu. Memuriyeti de terk etmiş, iradile geçiniyordu.

— Haydi, dedi, seni bize götürüyüm.

Ulya, Mansurun bu davetini tehalükle, sevinçle kabul etti. Zaten düşecek yer anyordu.

Evvelâ vapurda, sonra trende, Mansur, kendi hayatı hakkında mütemmim tafsilât verdi:

— Köşkte bir ben, bir de zevcem oturuyoruz, dedi. Kayınvalidem evelisi sene vefat etti. Kayınpederi esasen hiç tanımadım, o eskiden ölmüş. Evde, refikayı elinde büyüttmüş, ihtiyar, sa-

ğır ve kötürüm bir arabacı var; bir erkek aşçısı, bir de on yedi yaşında kadar ahretlik..

— Âlâ. Daha fazla kalabalığı ne yapacaksın?.

* * *

Köye varmışlardı. Trenden indiler ve kol kola köşke kadar yürüdüler. Mansur, sevgili arkadaşını zevcesine takdim ettikten sonra, ona bağı, bahçeyi, badehu evin içini gezdirdi.

— Alt katta salon, yemek odası, hizmetçilerin oturma odası, mutfak... Orta katta, karı kocanın kendi odaları, bayanın ufak bir salonu, bayın yazı ve kütüphane odası... En üst kata gelince orada da, teklifsiz misafirler için bir yatak odası, ihtiyar bacının yattığı oda, arhetlik İkbali'nin odası, falan ve falan...

— İşte Ulyacığım! dedi, sen o odada yatacaksın. Mükemmel karyolası var, tahta kurusu, pire gibi haşaracı yok.. İnşallah rahat edersin. Her hal-

de, çok rica ederim, kendi evinde imişsin gibi hareket et... Sen yabancı değilsin!

Hakikaten, burada bulunduğu rahata çabucak alışan Ulya, gerek arkadaşının, gerek hareminin, mezuniyeti bitinceye kadar evlerinde misafir olması hakkındaki tekliflerini ısrar derecesine vardırımlarını beklemeden kabul etti ve köşke yerleşti.

Lâkin üç gün geçer geçmez, bu yeknesak aile hayatı ona bunaltıcı gelmeğe, sıkılmağa başlamıştı. Bir aralık buradan kaçmayı düşündü; lâkin bu derece samimi bir hüsnü kabule karşı bu gayet çirkin bir hareket olacaktı. Çaresiz, kaldı ve etrafına bakınmağa, bulunduğu muhit içerisinde bir gönül eğlencesi aramaya başladı.

Ahretlik İkbali hiç de fena değildi; gözüne onu kestirdi. Uzaktan şöyle bir iki tebessüm, kapı aralıklarında şiddetle reddedilmiyn bir iki temas, kızın da çoktan teşne olduğuna dair Ulyaya kanaat verdi. Nihayet, İkbali bir gün tenhada kıştırmağa ve bir gecelik kendisini kabul etmesi için kandırmağa muvaffak oldu. Kız:

— Ben sizi, herkes uyuduktan sonra beklerim, dedi. Odanın kapısı sağda birinci kapıdır. Fakat çok rica ederim, hiç ışık yakmayın, bacı şüphelenir... Karanlıkta gelip, karanlıkta dönersiniz, e mi?..

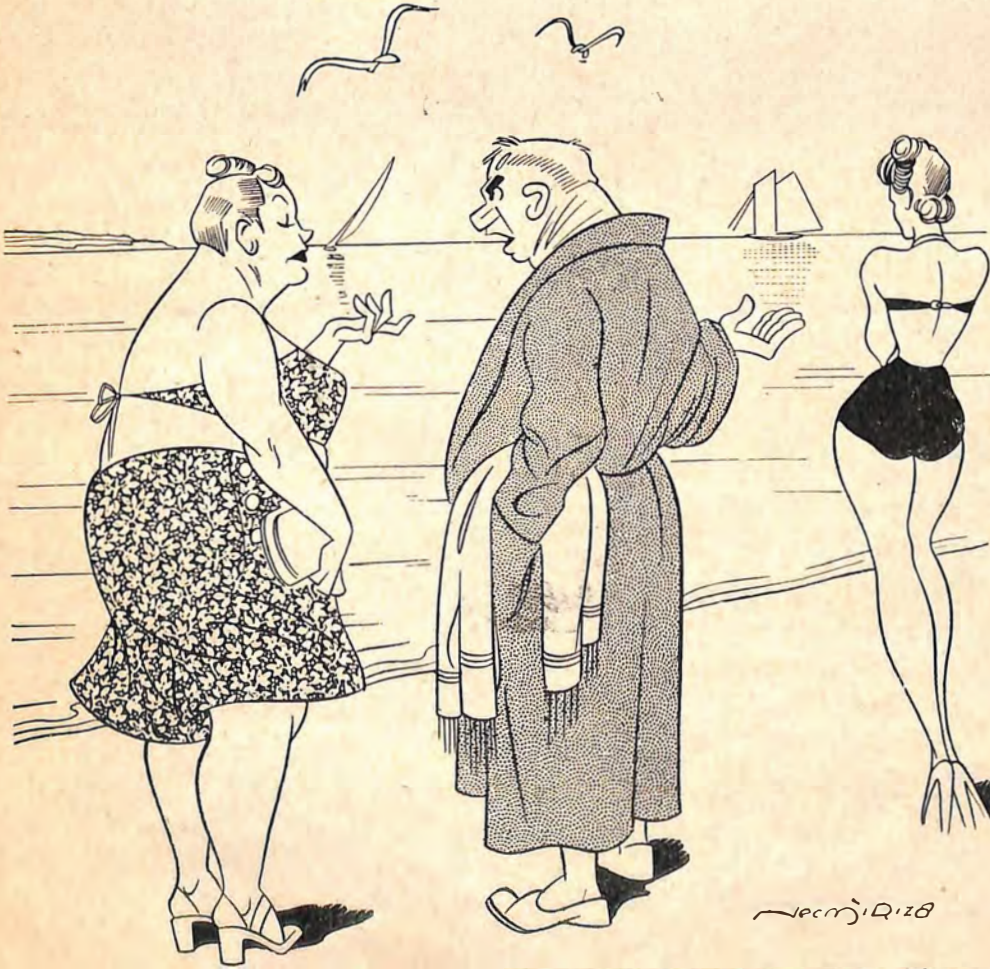
* * *

Filhakika, Ulya, kıza verdiği sözü tuttu. Vakıa, karanlıkta, bir aralık tersi döner gibi olmuştu. Fakat elyordamile kapıyı buldu, açtı, girdi, dildadesine kavuştu, ve... odasına döndü.

Efendilerine, bahusus o katta yatan Araba duyurmamak için olacak, İkbali, demi vuslette ne tatlı bir enin, ne baygın bir ah, hiç mi hiç ses çıkarmamıştı.

Ulya, giderken, maşukasının haris dudaklarına son bir busei minnet ve avucunun içine de bir tane sarı lira bıraktı. Sonra, oradan çıkıp biraz sü-kûnet bulan âsabını dinlendirmek üzere, yatağına girdi ve tabesabah mışıl mışıl uyudu.

Lâkin, ertesi gün, erkenden evin içinde bir telâş hissetti. Bir çok kimse-ler sofalarda geziniyor, bir aşağı bir yukarı merdivenlerden inip çıkıyor, hızlı hızlı konuşuyordu.

— Şuna bak: Moda yüzünden artık kadınla erkek ayırd edilmez oldu..

— Rica ederim... O, benim kızımdır!..

— Affedersiniz... Babası olduğunuzu bilmiyordum..

— Hayır, babası değil, annesiyim!..

TABANCA

Bay Hulki o gece eve geldiği zaman hafif tertip çakır keyifti.

Yatağının üstünde şarkı söyliyerek soyunuyor, elbiselerini rasgele odanın bir köşesine fırlatıyordu.

Yatmak üzere iken, sokak kapısı acele acele çalındı!...

Bay Hulki şarkısına devam ederek düşündü: «Bu saatte bekâr bir adamın kapısını çalsa çalsa ya polis çalar, yahut da bekçi... Benim de polislik bir işim yom amma...»

Merdivenleri yavaş yavaş inip kapıyı açtı.

Gelen en samimî arkadaşı Avni idi.

Avni içeri girmiş, sol eli ile kapıyı kapıyor, sağ eli ile de arka cebinden kocaman bir tabanca çıkartıyordu.

Bay Hulki dumanlı gözlerle tabancayı görünce bir kaç adım geriliyerek: «Aman kardeşim, dur hele, onu bir tarafa bırak ta derdini anlat... Nedir? Ne oldu?.. Yoksa yine?...»

— Yok, yok bu seferki hiç birine benzemiyor; vaziyetim çok fena; akşam yine kumara daldık; şansım dönuverdi; gittikçe gitti... Hastalık sağlık bizim için... Kara gün dostu bir kaç param vardı... o da gitti... Yetmiyor-muş gibi kasadan da bir miktar işlemişim... Oyun bitince aklım başıma geldi... Daha doğrusu aklım başımdan gitti...

Hem anlatıyor, hem tabancayı kalbinin, şakaklarının üzerinde gezdirtiyordu...

— Bu yüz karası ile ben artık ne işime dönebilirim, ne de evime... Karımın, çoluk çocuğun yüzüne nasıl bakarm? On paralı namusum vardı, o da gitti. Artık benim için ker şey bitti. Yapacak tek bir şey var...

Hulki, heyecan ve korkudan dört açılmış gözlerle:

— Avniciğim yoksa... yoksa intihara mı karar verdin?...

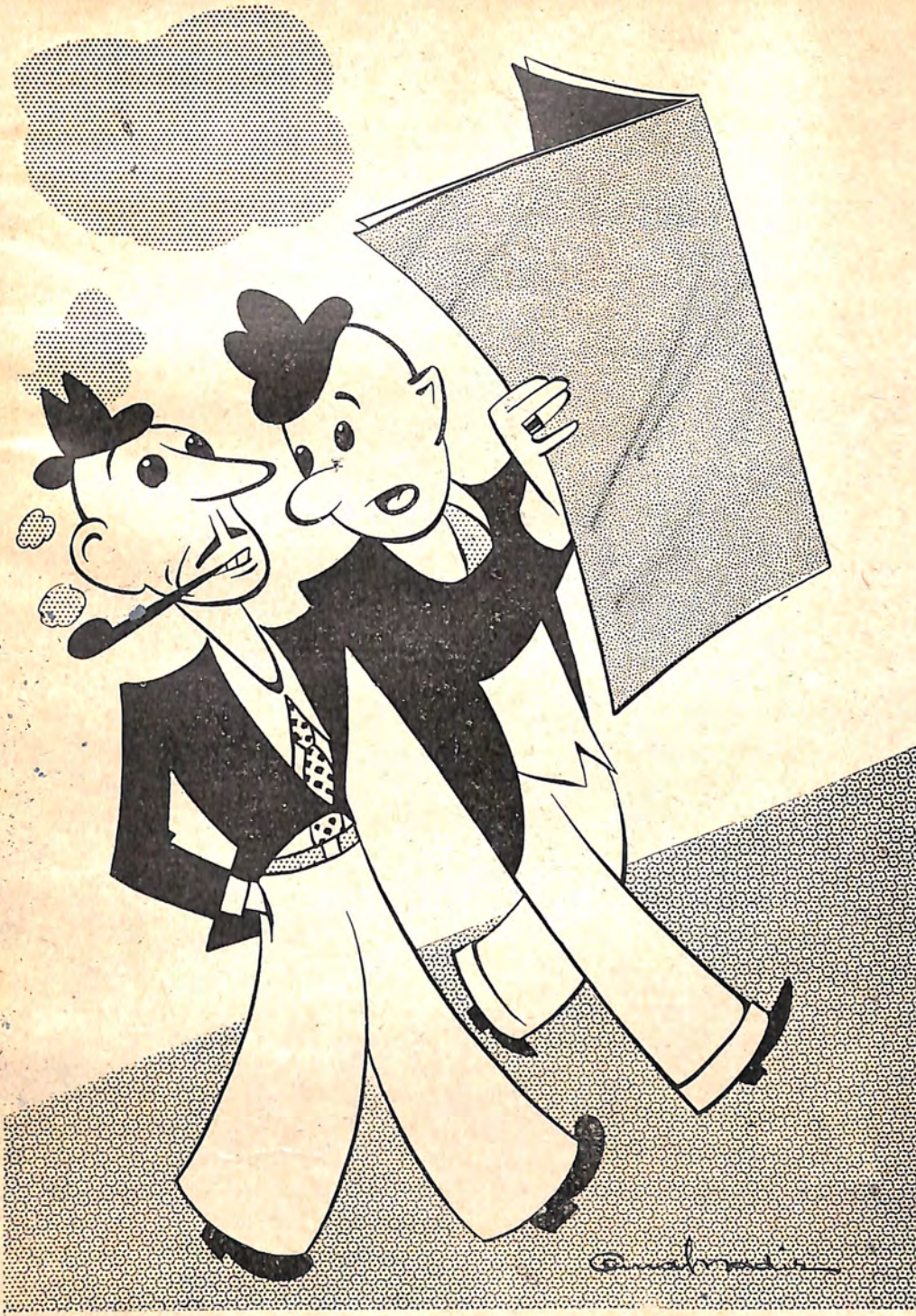
Avni:

— Yok canım ne intiharı?

— Ya bu tabanca ne?

— Ne olacak kelepirci mal... İyi bir müşteri bulursam satacağım...

Adnan Tahir

- Napoli'de ateş püskürüyormuş!
- Çemberlayn'ın nutkundan sonra mı?..
- Yok canım, Vezüv yanardağından bahsediyorum..

Bir müddet kulak verdi, ama bir şey anlayamadı. Nihayet, dayanamıyarak yataktan fırladı ve merdivenin sahanlığında dostuna rasgeldi. Mansur, Ulyanın sual iradına vakit bırakmadan:

— Ah sorma azizim! dedi; bizim bacı bu gece birdenbire vefat etmiş.

— Allah allah!. Sebep?.

— Malûm değil. Bu sabah odasına girdiğimiz vakit, onu yatağında ölü bulduk. Zavallı kadıncağızın zahmet-siz, eziyetsiz öldüğü çehresinden belli idi. Gözleri açık duruyor, gülümsiyen

ağızı derin bir mahzuziyet, bir memnuniyet ifade ediyordu. Her halde hiç bir ızdırap çekmemiş, bilâkis..

Ulyanın kalbine ânî bir endişe ânz oldu. Zihninde iyice araştırıyor, gece içeriye daldığı odanın sağda mı solda mı olduğunu hatırlamaya çalışıyordu.

Mansur, onu kolundan çekti:

— Hem garibi nedir, biliyor musun? dedi. Biçare arabın avucunda da bir lira vardı. Hikmetini, ne karım, ne de ben bir türlü anlayamadık!

Ercümend Ekrem

— İtidalinizi muhafaza edin!

Sözü herkesin sinirlerini bozdu. Kadınlar hıçkırmağa, erkekler haykırmaya başladılar. Herkes, düşünmeden hatırına geleni söylüyordu.

Nezihe Muhittin:

— Öldüğüme yanmıyorum. Mebus olamadan gidiyorum, o bana dokunuyor!

Diyordu. Sabiha Zekeriya:

— Aman Allahım, isimlerimizi bari neşretmeseler, itikadıma muhalif ölüyorum, bu lüks vapur içinde!

Diye inliyordu. Suad Derviş:

— Ah röportajlarım, röportajlarım... Tam başmuharririn gözüne gireceğim sırada ne felâket!

Diye ağlıyordu.

Kâzım Şinasi dayanamadı:

— Ali Naci, nihayet bunu da mı batıracaksın! Seni bilmez gibi ben ne diye bu çürük tahtaya bastım bilmem ki!

Diye çırpınıyordu. Nurullah Ataç, zalimane bir tarzda kıs kıs gülüyordu:

— Demek ki kablelvefat adam akıllı bir banyo etmek mukaddermiş!

Diyordu. Kanaat Bankası sahibi İlyas, iki elile iki cebini sımsıkı yakalamış:

—Aman, aman! Allahinizi seversanız bana iki can kurtaran yondarin... ağırliyim çok. Yemi batar batmaz heman dipte yideceyim. Hiç olmazsan denize düşüyüm yer şamandıra koyun. Yeri belli olsun!

Diyor şıgırtıyordu.

Yahya Kemal:

— Boğulurken kim benim Açık deniz şiirimi okumazsa imansız gider!

Diye feryat ediyordu. Bay Velid ap-test tazelemek için banyo dairesinin ne tarafta olduğunu soruyor, Salih Zeki diz çökmüş, Yunanlıların deniz ilâhi (Nep-tun) a yalvarıyordu. Necip Fazıl, göğsü bağı açılmış, saçları birbirine karışmış elinde tuttuğu bir kâğıdı havaya kaldırarak koşuyor:

— Bu ne olacak? Bu lâyemut eser ne olacak? Beni değil, bunu kurtarmaya bir çare bulun! diyordu.

İskender Fahrettin korkudan İngilizceyi unutmuş, Tahir Nadi Farsça söylüyor, Hilâli de Rumca:

— Matofeo!

Diye ağlıyordu. Mithat Cemal:

— Kapıları kapatın, cereyan yapıyor. nezle olacağız!

Diye kızıyor, terbiyecisi İsmail Hakkı:

— Acaba burası boyumu aşar mı?

Diye düşünüyordu.

Bu aralık Mahmud Yesari, elinde bir tomar kâğıtla meydana çıktı. Kâzım Şinasiye koştu:

— Yeni bir roman yazdım: (Suiş vapuru faciası). Tefrikasını kaçtan alırsın?

Diye sordu. Kâzım Şinasi elinin tersile itti.

— Ben onu çoktan İskender Fahrettine yazdırdım!

Dedi. Ali Naci yolcuların arasında, eli şakağında dolaşıyor:

— Vapurun battığı bir şey değil.. Ben bundan sonra kendime ne meslek bulacağım?

Diye düşünüyordu.

Bu aralık büyük bir sarsıntı, sonra müthiş bir çatırtı oldu. Tayfalar:

— Vapur büyük bir buz kayasına çarptı. Batıyoruz!

Diye haykırdılar. Müthiş bir panik başladı. Herkes bir tarafa koştu, kimi geminin sandallarına, kimi can kurtaranlara sarılıyordu. Abidin Dâver, elile dizlerini döverek:

— Ah Suiş; ah Suiş!

Diye çırpınıyordu. M. Turhan Tan:

— Aklın varsa sıvış!

Dedi. Panik büyüyordu. Parti azasından biri ortaya çıktı.

— Arkadaşlar, disiplini bozarsak hepimiz boğulacağız. İtidalimizi muhafaza edelim.

Bir ses:

— İlk önce kimleri kurtaralım?

Diye sordu. Bir başka ses:

— Saylavlarımızı!

Diye cevap verdi. Bir ses:

— Onlar bizi kurtarsınlar, bizim onları kurtarmaya kalkmak ne haddimiz!

Dedi. Bir ses:

— İlk önce fakirleri kurtaralım!

Bir başka ses:

— Budala mısınız, fakirleri kurtarmaktan ne çıkar? Zenginleri kurtaralım!

Bir ses:

— Yine mi onlar öne geçecek? İlk önce çocuklarla ihtiyarlardan başlayalım!

Kadınlar hemen ilk sıraya dizildiler. Arkasından çocuklar, ihtiyarlar, ve daha sonra gençler sıralandı. Kayıklar doldu. Cankurtaranlar dağıldı.

Bir ses:

— Herkes tamam mı?

— Tamam.

Bir başka ses:

— Bir eksikimiz var galiba!

— Kim?

— Hasan Âli Yücel!

— Neñede?

— Kamarasında, Pazartesi musahabesini yazıyor!

Bu aralık ben de nasılsa bir cankurtaran yakaladım. Hemen boynuma geçirip kendimi vapurun küpeştesinden fırlattım.

Gözlerimi açtığım zaman kendimi yastığa sarılmış bir halde yerde buldum. Kan ter içinde kalmışım. Bereket versin ki biçimlice düşmüşüm de bir yerim incinmedi. Akşamki pisboğazlığımın neticesi sadece 8 saat fasılasız bir kâbus geçirmekten ibaret kaldı. Rüyamın maneviyatla hiç bir alâkası olmadığını biliyorum. Fakat gördüklerimi düşündüğüm zaman, yine şöyle demekten kendimi alamıyorum:

— Allah hayırlar versin!

Fiske

— BİTTİ —

MAL VE SAHİBİ

Tanıdıklardan Bahçekapısında bir manifaturacı anlattı:

— Bir hafta kadar oluyor. Bir akşam, dükkâna bir müşteri geldi. Ama, ne müşteri.. Şeker mi, şeker.. Şeker de değil, adeta bir içim su... Eldiven istedi, çıkardım. İskarpın istedi, çıkardım. Eşarp istedi, çıkardım. Hepsini beğendi. Pazarlığı yaptık. Paket yapılırken, kısa bir tereddüt devresi geçirdi. Nihayet, çekinerek:

— Şey... Dedi, bugün yanıma fazla para almamışım da...

O zaman, ben atıldım:

— Teklif mi var? Dükkân benim değil, sizin...

— Aman, pek meraklı hikâye... Sonra?..

— Sonrası basit: Vazifeleri paylaştık. Bayan dükkâna girerken ben mal sahibi idim. Dükkândan çıkarken mal o oldu, sahibi de ben!..

Şirket vapurlarında radyo:

- Daireler erken kapandığı halde, bu saate neden kalıyorsun?.
- Nasıl kalmıyayım?.. En güzel valsler bu vapurda çalınıyor..

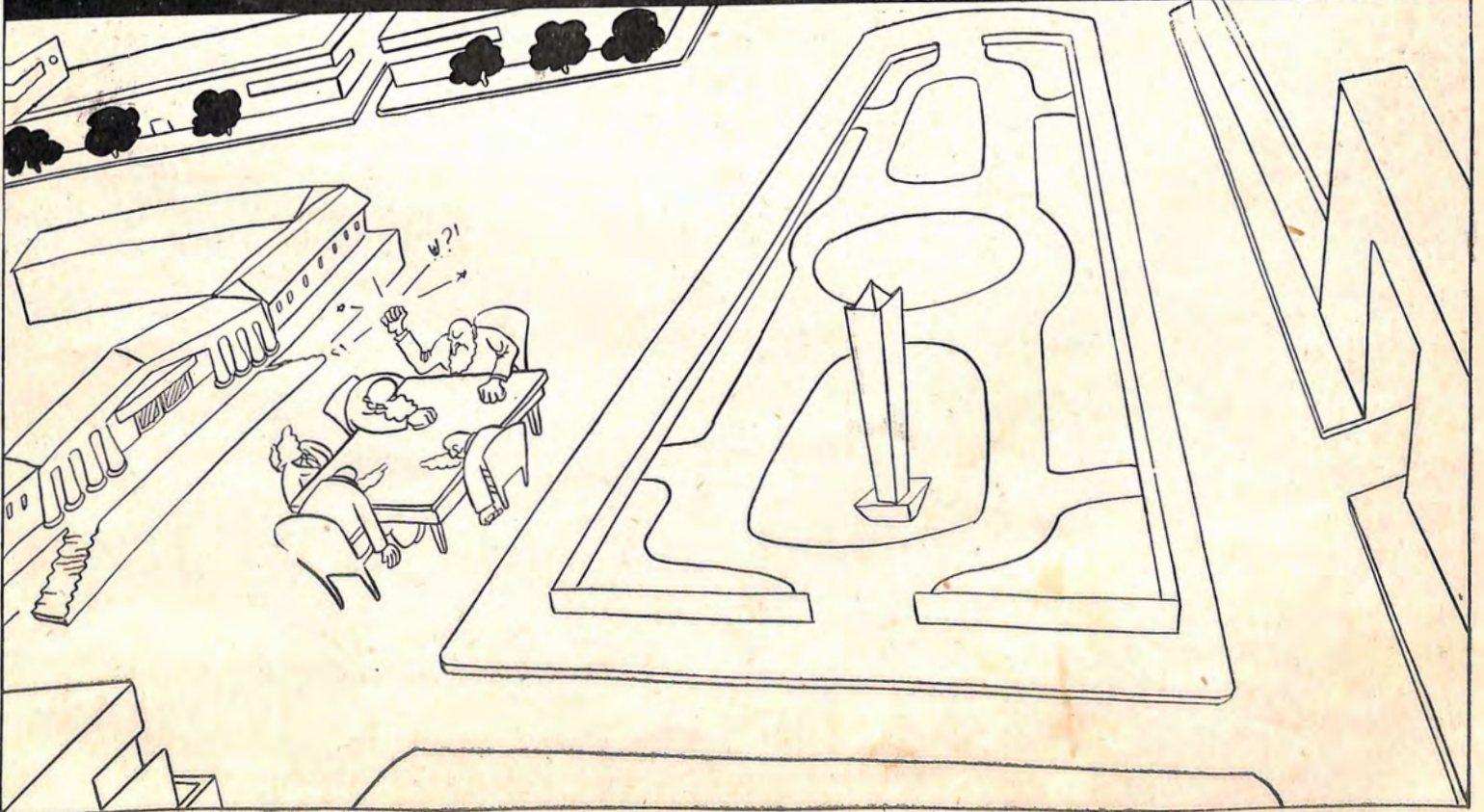

ZAHİR
GÜVENLİ

Büyükadada:

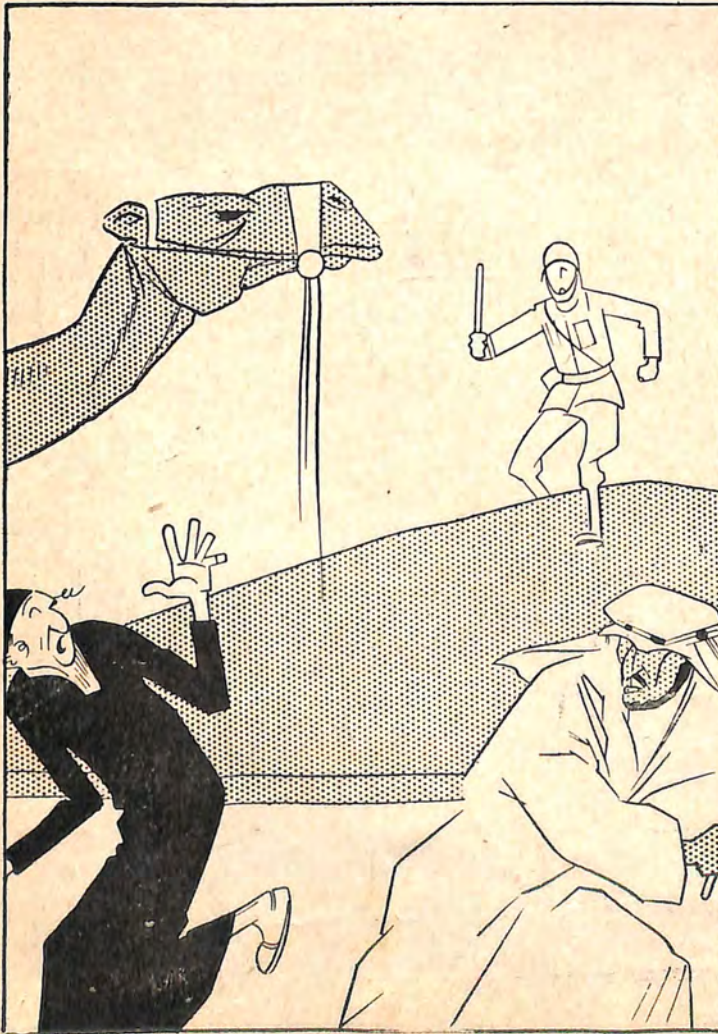
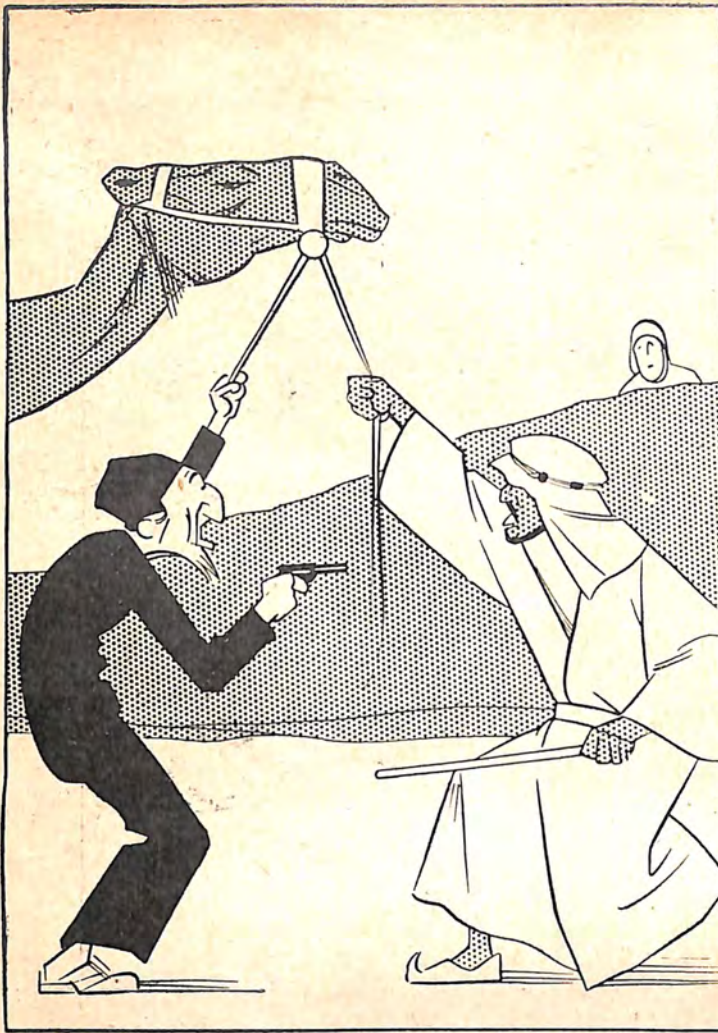
- Söyle bakayım: Dört tarafı su ile çevrili olan yere ne derler?..
- Çöl!..

1979 gazetelerinden:

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

Hapishanenin yıkılması meselesini kat'i surette halletmek üzere dün son defa bir komisyon teşkil edilmiştir!

Filistinde neler oluyor?.

...erse, Muhittin Üstündağ'ın elli yıl sonra gazetelere vereceği beyanattan bir parça:

- İşte bayım, bu son adanın da istimlâki biterse Eminönü tamamen açılmış ve Yenıcamı meydana çıkmış olacak!..

Tefrika No. 10

— Kocamla konuşayım. ancak onun, evde olacağı bir gün gelebilirim.

— Çocuk için düşünüyorsan, onu da al, birlikte gelin.

— Bu da bir fikir!

— Öyle ise karar ver.

— Ben, sana telefon ederim.

— Peki, nasıl istersen.

— Şahende gözlerinden öpüyor.

— Mersi, ruhum!

— Örevuar!

Telefonu kapatınca, Remide, garip bir sevinç içinde idi. Ferda, ne fazla genç, ne de fazla güzeldi; iyi huylu bir kadındı. Kayıkta onlara arkadaşlık edebilirdi.

Bir kadın arkadaşile birlikte Cin'i de alarak kayığa binecek olursa, kimse bir şey diyemezdi. Ferdayı, bir iki gün alıkoyardı. Bu suretle, ilk korku da atlatılmış olurdu.

Cin'in sözü hatırına geldi:

— Ödünüz kopar, almış olursunuz.

Bunu, neye evvelce düşünmemiş de boşuna üzül-müştü? Ferdayı, yahut Maç-kadaki, Şişlideki arkadaş-larından birini çağırabilirdi. Boşuna üzüldüğüne kı-zar gibi olurken, yine akli «kıskaçlık» a saplandı; şaş-ırdı. Onu sevmeğe başla-dığını kabul etmiyordu. Bu, tehlikeli bir sevgiydi; salon

flört'lerine benzemiyecekti; refahını tehdit edebilirdi.

— Kendi kuruntum, dedi. Ciddiye almak doğru değil. Boş düşüncelerle, hayatı, kendime zehir ediyorum!

— 5 —

Remide, Ferdanın telefon etmesini bekliyordu. Kiralandığı gündenberi kayığa binmemişti. Plâja gidip de Cin'le buluşunca, her gün, başka bir yalan söylüyordu:

— Yüzmek bilmeden kayığa binemiyeciğim. Denizden çok korkuyorum.

Cin, bu yalanlara inanmış görünüyordu, gülüyordu:

— Yüzmek öğrenmeğe pek hevesli görünmüyorsunuz..

— Denizden korkuyorum, dedim ya!

— Ben yanınızda iken hiç korkmayınız.

Genç kadın, onun sert a-daleli, bakır rengini almış kollarına bakıyor, gülüm-süyordu:

— Beni, daima kollarınız da tutacak değilsiniz. O zaman da yüzmek öğrene-mem. Siz, beni bırakırsanız, boğuluveririm.

Cin, gürültülü kahkahalar atarak cevap veriyordu:

— Ben, karabatak gibi dalarım. Sizin gibi iki kişi daha olsa kurtarırım.

— Kendinize çok güveniyorsunuz.

— Siz de kendinizi çok mu ağır sanıyorsunuz?

Genç kadın, gittikçe daralan bu sorgu çemberinden bir «espri» ile kurtulmak istiyordu:

— Ben, hafif bir kadın mıyım? Doğrusu teessüf ederim.

Cin, bu «espri» ye de al-dırmıyordu:

— O maksatla söylemedim. Tüy gibisiniz.

Remide, yine bir gün:

— Bugün kayıkla gezerdik ama, deniz, çırpıntılı; dedi.

Cin, omuzlarını silktili:

— Paranıza acıyorum. Siz bu kayığı boşuna tuttunuz.

Bu söz, genç kadını, içinden yaralamıştı:

— Hayır! bir iki güne kadar muhakkak kayıkla gezeriz.

Delikanlı, sorar gibi baktı:

— Bir beklediğiniz mi var?

Remide, yine müşkül vaziyette kalmıştı:

— Hayır!

— O halde?

— Artık, katî kararımı verdim. Bir iki güne kadar muhakkak yüzmek öğreneceğim.

Delikanlı, her zamanki gibi gülmedi:

— Bir şeyi öğrenmek için başlamak lâzım.

Genç kadın, uzanıp yat-tığı kumlardan sıçrayıp kalkmıştı:

— Şimdi başlayabiliriz.

Delikanlı da, bir cambaz

MAHMUD YESARİ

sıçrayışile yerinden fırlamıştı:

— Barıştık.

Genç kadının elinden tuttu:

— Şu dakikadan itibaren tamamen bana tabisiniz. Hiç korkmayınız. Ben ne dersem onu yapacaksınız.

Remide, korku ile ürperdi:

— Fakat derinlere açılmıyacaksınız.

— Çocuk musunuz?

— Hep sığıltıkta yüzeceğiz.

— Elbette!

Cin, genç kadını elinden tutarak koşturmağa başladı:

— Marş, marş!

Remide, bu çılgın koşuştan bir anda sarhoş olmuştu; koşarken, keyfinden kısa çığlıklar kopanyordu.

Kumsalı geçip de ayakla-rı suya değince, genç kadın, birden durdu, gerilemek istedi:

— Oh! korkuyorum.

Cin, zorlamadı; o da durdu:

— Haydi, bir cesaret.

Remide, delikanlının yüzüne bakıyor; yanı korku, yanı neşe ile kesik kesik gülüyordu:

— Birden atlıyamam...

Ayaklarını suya sokmuştu, kollarile vücudunu tuttu, titriyordu:

— Oh! çok soğuk!

Cin, onu teşvik ediyordu:

(Arkası var)

— Rica ederim doğru söyleyin, beni imzasız bir mektupla müdüre şikâyet eden sizsiniz değil mi?..

— Ne münasebet azizim, ben senin dostun değil düşmanımın!..

[Fransız karikatürü]

— Cambazhanenizde bana münasip bir iş vermenizi istemeğe geldim..

[Alman karikatürü]

Kadın — Sevgilim benim için büyük bir delilik etmeni istiyorum..

Erkek — Seninle evleneceğimi söyledim ya, daha ne istiyorsun?..

[Fransız karikatürü]

— Sayfiyede nasıl vakit geçirdiniz?
— Şehirde kalanları çekeştirerek..
— Şehirde nasıl vakit geçiriyorsunuz?
— Sayfiyede kalanları çekeştirerek!..

[İtalyan karikatürü]

— Canım sana kaç kere söyledim, tanımadığın insanlara işaret etme diye..

[İngiliz karikatürü]

Merhametli dalgın doktor bir kalb görmüştü!..

[İtalyan karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

Bay Suphi o gün, izdivaçlarının yıldönümü münasebetile karısına aldığı tek taşlı yüzüğü, geniş yazıhanesi üstünde duran elektrik lâmbasının pembe abajuru altına tutmuş muayene ediyordu. O sırada da kapı vuruldu.

Bay Suphi küçük mahfazayı yazıhanesinin gözüne saklıyarak cevap verdi:

— Giriniz!

İçeri giren Ayanzade Ferhattı.

— Buyursunlar efendim, buyursunlar...

Ferhat, yazıhanenin yanındaki koltuğa oturdu.

— Bay Suphi, dedi. Sizden bir ricam var... Belki biraz tuhaf olacak ama...

— Emredin... Başım la beraber...

— Malûm a, bu gece bizim kerimenin cemiyeti var. Umulmadık bir çok masraflar çıktı. Aksi gibi bugün de bankalar kapalı imiş. Beş yüz lira kadar bir para lâzım oldu. Siz hatı-

rına geldiniz... Pazartesiye kadar bu parayı lûtfedebilirsiniz..

— Hay hay, maalmemnuniye...

Ayanzade cebinden bir paket çıkardı:

— Size bunu getirdim...

— O nedir bayım?

— Efendim, bu pek eski bir aile elması... Pek kıymetli bir şeydir. Pazartesiye kadar sizde dursun..

— Aman bayım, kerem edin.. Teklif mi var?

— Yok.. Sizin ortaklarınız var. Madem ki ticarethane kasasından para çıkıyor, ticarethaneye bir şey girmeli..

— Canım siz yabancı değilsiniz... Maamafih madem ki böyle istiyorsunuz..

Bu esnada Ayanzade Bay Ferhat elindeki mahfazayı açmıştı. İçinde cidden muhteşem bir gerdanlık parıl parıl yanıyordu.

Müşkili hallolan Ayanzade, yazıha-

neden çıkarken son bir ricada bulundu:

— Yalnız pek rica ederim, bilhassa şu elmas meselesi duyulmasın... Sonra aile içinde dedikoduyu mucip olur.

Suphi, kibar dostunu temin etti:

— Ne münasebet... Kimsenin ruhu bile duymaz!

Bay Suphi, kıymetli aile elmasını kasaya kilitlemişti. Fakat akşam olunca düşünmeğe başladı. Rehini iki gece yazıhane kasasında bırakmak hiç de ihtiyatlı bir hareket olmayacaktı... Vakıa kasa çok sağlamdı ama... Bay Suphi kendi kendine:

— Dünyanın bin türlü hali var!

Diyordu. Onun için akşam yazıhaneden çıkacağı sırada gerdanlık mahfazasını kimseye göstermeden koynuna koydu. Evine gidinceye kadar otomobilde elini koynunun üstünden ayırmadı. Evde elması kasasına kilitlemeden içi rahat etmedi.

Fakat tam hizmetçiye karısının nerede olduğunu soracağı sırada izdivaçının yıldönümünü hatırladı. Karısına aldığı tektaşlı yüzüğü yazıhane de unutmuştu!

Her sene o gün karısına bir hediye almak âdetiydi. Vakit geçirmeden yazıhane ye gidip yüzüğü almaktan başka çare yoktu. Derhal tersyüzü sokağa fırladı.

Döndüğü zaman gene kasaya gitti. Karısının bütün elmasları orada dururdu. Kasayı açtığı zaman gözü fâiş gibi açıldı. Mahut elmas yok olmuştu. Onun yerinde bir pusula duruyordu. Karısının yazısını tanıdı. Karısının çifte anahtarından biri onda dururdu. Okudu:

«Kocacığım, beni çok sevdiğini şimdi anlıyorum!

O ne muhteşem hediye, ayol?... Herkesin gözü elmas görsün diye hemen bu akşam takıyorum. Sen de gel de karını şahane elmasla gör!»

Suphi çılgın gibi dışarı koştu. Karşısına çıkan hizmetçinin üstüne hücum etti:

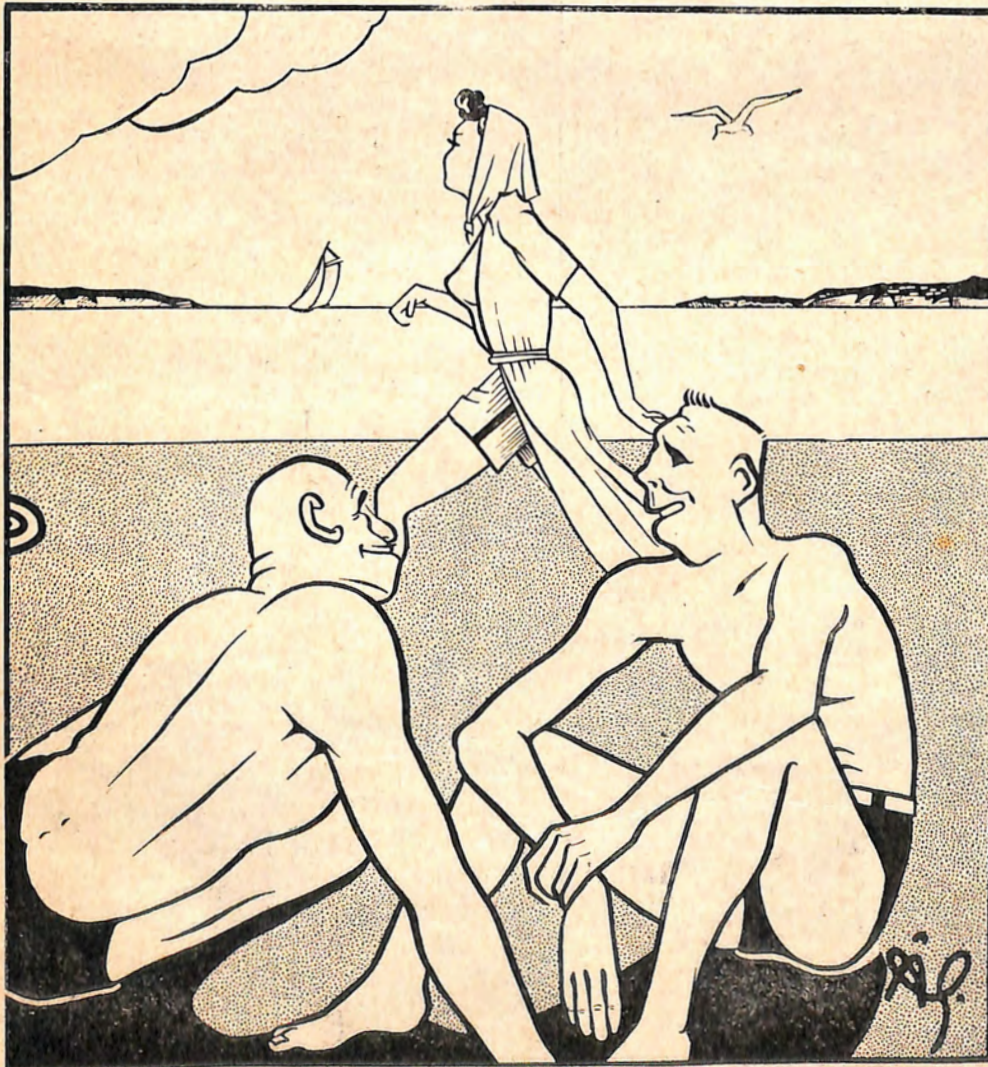
— Bayan nerede?...

Şaşalıyan hizmetçi kekeledi:

— Ba... bayan mı? Ayanzadelerin düğününe gitti!...

Suphi, bir koltuğun üstüne yığılmıştı!

Dalga

— Sülün gibi kız...

— Ne o yahu, mevsimsiz avcılığa mı başladın?..

HERŞEY

52 Sahife, 10 Kuruş

En güzel resim, en güzel yazı
en meşhur imza

HERŞEY sahifelerinde
toplanacaktır.

Herşey:

Mithat Cemal, Peyami Safa,
Faruk Nafiz, Ercümen Ekrem,
Orhan Seyfi, Yusuf Ziya, Halit
Fahri, Halide Nusret, Sabahattin
Ali, Nurullah Ataç gibi imzalarla
edebiyat sahifelerini eşsiz bir
hale koymaktadır.

Herşey:

Pek kıymetli bir ilim adamımızın,
tarih kadar doğru, roman kadar
cazip bir tarihi hikâyesile okuyucuları
zaptolunmaz bir heyecan
içinde sürükleyecektir.

Herşey:

Sahifelerinde herşey toplanacak
ve HERŞEY mecmuası, on kuruş
şaherşey'in verilebileceğini isbat
edecektir: Edebiyat, fen, tarih,
musiki, spor, sinema, kadın,
moda...

Herşey:

Hakikî sanatkar ressam Münif
Fehim'in fırçasından çıkmış şaheserlerle
süslenecektir. HERŞEY'in sahifelerinde,
Necmi Rıza'nın, Zahir Sıtkı'nın dikkat ve
sanatları en ince bir itina ile toplanmıştır.

Herşey:

Mecmuası, her hafta, abonelerine
hususî zarflar içinde tertemiz
gönderilecektir.

Herşey:

HERŞEY'in (Okuyucularla konuşma)
sahifesi sorulacak her suale
en doğru cevabı verecektir.

Pek yakında

- Bil bakalım: Perdenin arkasında kim var?..
— Ya amcazaden, ya dayızaden, yahut ta teyzezaden...
— Bilemedin: Bugün kimse yok!..

EHVENİ ŞER

Hizmetçi kız, alı al, moru mor, halecandan sesi kısılmış, telâştan etekleri dolaşarak titrek, perişan bir halde odaya girdi:

— Bayan... Bayan!..

Şezlonga yatar gibi uzanarak kemali huzur ile romanını okuyan Bayan merak ve heyecanla doğruldu:

— Ne var kız? ne oluyorsun?

Hizmetçi kız, ellerini birbirine vuruyordu:

— Apartmanın kapıcısı ne halt etmiş biliyor musunuz?

— Ne yapmış?

— Dün öğleyin size misafir gelen genç bayın saat kaçta geldiğini, kaçta çıktığını baya söylememiş mi?

— Ne münasebetle?

— Bizim bay ona sormuş, o da söylemiş.

Bayan, birden ayağa kalkmıştı:

— Ne yapalım şimdi?

Çehresinin ateşi biraz söner gibi oldu, hizmetçi kıza yaklaştı, tatlı bir sesle:

— Bak çocuğum, dedi, bana olan muhabbetini, sadakatini bugün göstereceksin. Bay geldiği zaman, o genç kimdi? diye sorunca, sen, bana geldi, diyeceksin! olmaz mı?

Hizmetçi kız, başını geriye itti:

— Aman ne diyorsunuz bayancığım, bay buna daha fazla kızar..

İHTİYATSIZLIK

Arkadaşım ile beraber mükemmel bir gece geçirdik, yedik, içtik. Hem öyle içtik ki arkadaşımın koluna girip evine götürmek mecburiyetinde kaldım.

Ertesi sabah uyanır uyanmaz aklıma arkadaşımın geceki sarhoşluğu geldi. Hemen kalkıp hatırım sormağa gittim. Henüz uyanmıştı:

- Nasılsın?
- Susuzluktan ölüyorum!
- Geçmedi mi?
- Ne gezer, fena halde hastayım, ağrım var.
- Neren ağrıyor?
- Sorma, ayaklarımda fena bir baş ağrısı var!
- Ne söylüyorsunuz yahu?. Baş ağrısı ayakta olur mu?
- Dün gece sarhoşlukla baş ucuma ayaklarıma dayayıp yatmışım!

— Vah sevgilim vah, beni babamdan istedin galiba?..

— Sus, terbiyesiz... Ben senin o küstah sevgilin değil, babanım!..

HANGİ KRALİÇE BU ?

Güzellik kraliçesi, pasaportunu yaptırırken sormuşlar:

- Nereye teşrif edilecek efendim?
- A... Bilmiyor musunuz, Parise...

Kraliçeyim ben...

Pasaport memuru, arkadaşlarına dönerek, dalgınlıkla:

- Yahu, demiş, bugünlerde İstanbul'a hangi kraliçe geldi idi?

Lûgatnamei Zahir Çelebi

Dikine perdah

Darvin'in delili

Dostluk

Durak yeri

Dut yemiş bülbül

NEZARET

Kadın — İnkâr et bakayım?. Bir haftadanberi her gün o terzi kızının evine gidiyormuşsun..

Erkek — Fena mı kancığım?. Elbise ni iyi diksin diye nezaret ediyorum.

KÖYLÜNÜN CEVABI

Züppenin biri geçen yaz kırlarda dolaşırken biçilmiş bir arpa tarlasının yanına geldi. Tarlanın sahibi olan köylü, karsile güneşin altında demet yapıyordu. Züppe tepelerine dikildi, bir müddet onları seyretti. Sonra:

— Baba! dedi, bu ekin senin mi?

— Allah izin verirse, benim.

— Öyle ise epey zenginsin!

— Ne zenginliği, efendi?.. On kile arpa, bir kaç kantar samanla bütün bir yıl, sen olsun doyur mısın?

KABAHA T KİM DE?

Bay Ali ile Bay Veli, basık tavanlı, loş ve harap meyhanenin تنها köşesinde iki saattanberi içiyorlardı.

Meze tabakları boşalmış, koskoca şişede bir dirhem rakı kalmamıştı.

Bir aralık Ali garsonu çağırdı:

— Bir yüz dirhemlik daha...

Veli itiraz etti:

— Yok, artık içmiyelim...

— Bir küçük şişeden ne çıkar?.

— Bu kadarı kâfi..

— Belki senin için kâfidir. Amma benim için kâfi değil!.

— Asıl senin için kâfi, bak oturduğün yerde yalpa vuruyorsun...

— Affetmişsin sen onu. Ben yalpa vurmuyorum, senin başın dönüyor..

— Haydi oğlum, haydi.. Kaptan dalgadan yılar mı?. Sen kendine bak. İki kadeh daha atarsan bir küfeci çağırmak lâzım!..

— Amma sen terbiyesizlik ediyorsun!..

— Terbiyesiz sensin. Rezil!

— Ulan rezil kime diyorsun, serse-ri!..

— Alçak!.

— Namussuz!...

Yirmi senelik iki dost gırtlak gırtlığa gelirken diğer masada oturanlar araya girdiler ve Bay Ali ile Bay Veli ayrıldılar.

★

Bay Ali ile Bay Veli beş sene sonra, tesadüfen aynı meyhanede karşılaştılar. Biri sağ köşedeki masada, öbürü sol köşedeki masada oturuyordu.

Bay Ali, Bay Veliye hiç bakmadan ilk kadehi yuvarladı.

Bay Veli de Bay Aliye hiç bakmadan ilk kadehi yuvarladı.

Cerrahpaşa Hastanesi Başhekimi:
Bay Esad

akıllı sarhoş olmuştum. Senin hakkın vardı.

— Yanılıyorsun azizim.. Sen o gün hiç sarhoş değildin.. Asıl haksızlık bende oldu.

— Olur şey değilsin be Ali. Hâlâ inatçılıktan vaz geçmemişsin!.

— Bilâkis.. Asıl inatçı sensin.

— Sensin!.

— Sensin!.

— Terbiyesiz!

— Utanmaz!

— Alçak!.

— Namussuz!.

Yirmi senelik iki dost, beş senelik dargınlıktan sonra beş dakika barışık durmadan tekrar danıldılar ve bir daha ikisi de o meyhaneye gitmediği için raslaşp barışamadılar!.

Dalga

Cerrahpaşanın Cerrahbaşısı:
Profesör Bürhaneddin

İkinci kadehler giderken göz göze geldiler ve gülümsediler.

Üçüncü kadehler beraber kalktı ve uzaktan şerefe içtiler.

Dördüncü kadehten sonra masalar birleşti. Bay Ali ile Bay Veli sarmaş dolaş oldular ve ikisinin de gözleri yaşararak öpüştüler.

Bay Ali, Bay Veliden özür diledi:

— Ah kardeşim, biliyorum, ben o gün kusur ettim..

— Estağfurullah... Kusur bende oldu..

— Hayır, hayır... Ben o gün adam

AKŞ.
AKBA:

ki Üniversitemizin (Fahri) bir doçenti

VIROZA

HER TÜRLÜ YANIKLAR
KAN ÇİBANLARI MEME İLTİHABI

SILKO

ROMATİZMA
LUMBAGO SİYATİK

«Evet kardeşim, doktorun tavsiyesi üzerine her gün 3 defa dişlerimi

RADYOLİN

diş macunu ile fırçalamağa başladıktan sonra diş etlerindeki iltihaplarla ağız-
daki fena koku tamamen geçti. Zararlı salyalar da durduğu için midem düzel-
di. İştiham açıldı. Dişlerim eski parlaklığını tekrar kazandı.

Siz de her yemekten sonra

RADYOLİN

—Kullanınız—

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DİŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Telefon: 43413

Güzel ve beyaz dişlerle süslü
Bir tebessüm
aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek te-
bessümünüzün tazeliğini vıkaye ediniz. Bunun
için de gayet antiseptik ve güzel kokulu
meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kulla-
nınız. Pasteur'ün tettebbüatı esasına tevfikân
istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel
bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını
muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerde
başlıca parfümörlerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörlerde satılır.

SAÇ BAKIMI

Güzelliğin

En birinci şartıdır.

Petrol Nizam

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü

Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

REKTA

BASUR MEMELERİ
VE HER TÜRLÜ İLTİHABLAR

CİLDİNİZİ

Genç hayvanların cilt hüceyrele-
rinden istihsal edilen

BİOCEL ile
BESLEYİNİZ

**VE HER SABAH DAHA GENÇ
GÖRÜNÜNÜZ**

Çektiği ıstırapların
mes'ulü kendisidir

NEVROZİN

Kaşelerini tecrübe etmiş olsaydı
ona cehennem hayatı yaşatan
bu muannid baş ağrısından
eser kalmıyacaktı.

NEVROZİN

Bütün ıstırapları dindirir, baş
ve diş ağrılarıyla üşütmekten
mütevellid ağrı, sızı ve sancılara
karşı bilhassa müessirdir.

NEVROZİN

Mideyi bozmaz,
kalbi ve böbrekleri
yormaz

Meşhur bir üniversitede dâhi bir
doktor profesör tarafından keşif ve
istihzar edilen asrın en büyük ve
kıymetli güzellik unsurudur.

25 yaşınızdan itibaren cildiniz, kıy-
metli Biocel'ini kaybetmeğe başlar.
Şayet, cilt başka bir unsurla beslen-
mezse, bu ziya seneden seneye artar
ve nihayet yüzünüz buruşmuş ve ih-
tiyarlamış olur. Cildinizin Biocel'i
yüzünüzü taze tutar ve genç gösterir.
Genç hayvanlardan istihsal edilen
Biocel, tıpkı cildinizin tabii Biocel'i
gibidir. Mümasil cilt unsurları ara-
sında en müessir ve en kıymetli bir
cevherdir. Cilt hüceyrelerinizin de-
rinliğine nüfuz ederek buruşukluk-

ların teşekkülüne başladığı yeri he-
men beslemeğe başlar. Hattâ anne-
lerin bile yüzünü gençleştirir. Ve
genç kızlarla hiç görmedikleri seh-
har ve terü taze bir ten temin eder-
ler. Bu Biocel cevheri, şimdi pembe
rengindeki Tokalon kreminin terki-
binde tam cildinizi beslemek için
matlup nisbet dairesinde mevcuttur.

Geceleri yatmadan evvel kullanı-
nız. Sabahları yağsız beyaz renginde-
ki Tokalon kremi kullanınız. Bu
kremde bilhassa - birkaç gün zarfın-
da birbirinden daha beyaz üç renk-
te teninizi beyazlatacak olan - «Ok-
sijen beyazı» vardır. Bu iki krem
kullanıldığı takdirde memnuniyet-
bahş semeresini garanti ederiz.

— UYAZO • MDO • I • X • J • C —

*Yiyeceklerinizi daima taze
saklayan s hhatinizin kalkanı*

Westinghouse

Buz dolabıdır

T rkiye Umum M messilliđi:

HELIOS M essesatı. Galata İstanbul (P. K. 1400)

 cretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>